

Hvussu kunnu hesir menninir fáa so fantastiskan klang og harmoni burtur úr slíparum, pelum, tunnum og so framvegis?

Mynd: Álvur Haraldsen

Myrkur tónleikur darvaður av ljósi

UMMÆLI Mest alternativu bólkurin á skránni í ár, var óivað Orka. Frammanfyri einum hálvfullum Flagstjaldi dukaðu og bukaðu teir seg ígjøgnum eina flotta framfærslu, sum tó var darvað av, at høvuðsljósið í tjaldinum ikki var sløkt

Rókur Jákupsson Jakobsen

Ongantið áður hava teir framført á Summarfestivalinum, og tí var spennandi at síggja hvussu hetta fór at rigga. Við teim eyðkendu heimagjørdum ljóðførunum trinu teir seks úr Orka á Flaggspallin kl. 02:30 leygarmorgunin. Og so setti Orka ferð á maskinuna við tí sermerkta, tunga, myrka og markanta tónleikinum. Sum altíð, so stendur tú sum kánus tá tú sær Orka framfæra. “Ber hetta til?” er spurningur sum ongantið er fjarur. Hvussu kunnu hesir menninir fáa so fantastiskan klang og harmoni burtur úr slíparum, pelum, tunnum og so framvegis? Men tá ið teir seks saman duka á amboðini, so fært tú eitt heilt einastandandi hart ljóð, sum ikki letur seg avnoktað. Hetta er tónlistarligur kreativitetur á serstakliga høgum støði.

Bólkurin framfærði einamest lög frá feskastu útgávuni, “Óró”. Tó var áhoyrarafagnaðurin størstur, tá ið Orka framfærði bombastiska hittið “Fjallini standa úti”. Tónleikurin hjá Orka er til tíðir torskildur, á tann hátt, at tú sum áhoyrari má hava allar kanalar við opnar, fyri at fata teir mongu byggikubbarnir í tónleikinum. Nógvu byggikubbarnir megna saman at menna eitt stórt og hart útrykk, sum brestur út

gjøgnum hátalararnar sum eitt vakurt lag.

Bólkurin er sanniliga eisini áhugaverður at hyggja at. Serliga teir báðir aftastu í rútmubólkinum, Uni Ártung og Hogni Lisberg, eru ein fragd at síggja. Teirra energiska slagverk er á at líta sum ein synkronur dansur. Teir sveiggja við stórum rørlum, og hesin sjónligi parturin av framfærsluni er serstakliga gevandi fyri samlaða upplivilsins av tónleikinum. Ólavur Jákupsson, sum í hesum døgum er sangari í bólkinum, er eisini mentur heilt nógv sum oddamaður.

Hann tykist vera djúpt inni í tónleikinum, men hevur somuleiðis orku til at samskipta við áhoyrararnar, at hjálpa okkum við á hesi tónlistarligu ferð.

Oyðandi ljósið

Men tað sum tíverri stjól alt ov nógv av framfærsluni, var at ljósið í tjaldinum ikki varð sløkt undir framfærsluni. Tá ið ljósið er tendrað, gerst pallurin koll svartur, og tú hevði ilt við at síggja hvat ið gekk fyri seg á pallinum. Lampurnar, sum skulu upplýsa pallin, eru gjørdar til at upplýsa ein pall í myrkri, men tá ið ljósið er tendrað í hølunum eru lampurnar púra ineffektivar. Stór spell, tí framfærslan var serstakliga góð, men hon var darvað av, at vit ikki sóu nógv væl.

Samanumtikið vóru vit vitni til eitt brak av einari tónlistarligari framfærslu, sum var avmarkað, tí at onkur ikki hevur røkt sína skyldu. Hetta stjól tíverri alt ov nógv av hesi góðu framfærslu.

Hanus er meira enn tónleikur

UMMÆLI Í sirminum framman fyri einum hálvttómum Vágsbøi framfærði Hanus nakrar av vakrastu føroysku yrkingunum. Hetta var ein hugnalig løta, saman við einum stórum manni á einum alt ov stórum palli.

Rókur Jákupsson Jakobsen

Hanus G. fekk heiðurin at lata upp stóra pallin á Vágsbøi. Og tað var ein ivasom byrjan, við tøkniligum avbjóðingum. Men eftir einum 10 minuttum við klímpri, fekk Hanus loyvi at byrja, og so koyrdi sjarmerandi maðurin sítt one man show ígjøgnum. Uppsollaður tók maðurin við djúpu røddini og kassagittarinum okkum við á eina hugnaliga ferð. Hann framfærði nakrar klassikarar so sum “Saknur”, “18” og “Vónsvikin”, og framfærði har afturat nøkur lög frá róstu útgávuni “Hørpuspælarin”. Ongin ivi er um, at tað serliga vóru eldri lögini sum høvdu størst tokka millum áhoyrararnar.

Hanus x 8

Hetta var 8. ferð at Hanus framfærði á Summarfestivalinum. Undirritaði saknar at Hanus tekur bólkin við sær á stóra pallin, tí hóast Hanus er stórir, bæði sum persónur og sum tónleikari, er hann ikki nógv stórir til hendan pallin. Í øllum førum ikki longu kl. 20 um kvøldið. Áður hava

vit upplivað Hanus við sera góðari manning, og tað lyftir tónleikin á eitt heilt annað støði. Men hesum stóðinum rakk Hanus ongantið fríggjakvøldið. Tað kendist sum hann “bara” gjørdi tað tryggja og vandaleysa. Hóast tað er gott, so veitst tú at tónleikurin rúmar annað enn ein kassagittara og rødd. Tónleikurin hjá Hanus er sera einfaldur, og undirritaði saknaði at hesin tónleikur varð útbygdur við størri og meiri spennandi manning og útseting. Júst sum vit kenna tónleikin frá “Hørpuspælarin”

Men Hanus hevur eitt heilt serligt pláss í føroyska tónleikalívini, og hetta staðfesti hann eisini fríggjakvøldið. Hann er meira enn ein tónleikari, meira enn ein listamaður ið týðir yrkingar. Hann er eitt huglag. Tú kemur í ein heilt serligan hýr, tá tú hoyrir samanrenningina millum Hanus G. og Poul F. Tað verður onkursvegna gandakent. Hann hevur eina eyðmjúka persónligheit, sum tú bara kann elska og virða, og hetta sluppu vit at uppliva hesu hugnaligu løtu á Vágsbøi.

» **Samanumtikið vóru vit vitni til eitt brak av einari tónlistarligari framfærslu, sum var avmarkað, tí at onkur ikki hevur røkt sína skyldu**